

## Č.P.10 – bývalá fara.

Dnešní dům stojí vlastně na základech bývalé stodoly na dvoře dříve zde stojícího domu, též č.p. 10, údajně právě zde stávala fara při farním kostele ve Voděradech.



Na schématu modře vyznačen dům (dříve snad fara) a červeně, od bývalého č.p.10 v severozápadním směru, je patrný dnešní dům č.p.10 - bývalá stodola.

Ale nyní vezměme vše od začátku :

„Voděradský kostel býval dříve farní. Kde stávala fara, není bezpečně zjištěno. Lidé vypravují, že byla fara v místech, kde je dnes domek č.10 (Josef Kobylák).“ /Na schématu modrý domek – poznámka autora./ „Doměnku tu by potvrdzovala okolnost, že je domek v sousedství kostela. Z jeho starého sklepa se rozbíhají 2 chodby zčásti již zasypané : jedna směrem ke kostelu, druhá k západu pod zahradu č.21 (Aloise Mašina), kde bylo objeveno jejich pokračování. Lidská fantazie ví o chodbách mnoho, ale jaký měly význam a z které doby pocházejí, je těžké říci.“ - Píše se v Kronice Pol.Vod'. z r.1938. Lidé prý tenkrát dokonce tvrdili, že ve Voděradech býval i klášter.

Podací právo k voděradské faře vykonávali sázavští opatové až do válek husitských. Patřila k arcijáhenství i děkanátu kouřimskému.

Prvním známým voděradským farářem byl Chval, jež zemřel 9.10.1357. Po něm byl dosazen kněz Bohůnek a r.1373 se připomíná farář Hynek z Voděrad. Po Hynkovi byl farářem Václav jež byl směnou vystřídán Martinem o němž se naposledy mluví roku 1380. R.1407 se dozvídáme o faráři ve Voděradech o Matěji a r.1415 to byl poslední katolický kněz Majnuš.

Po válkách husitských byli ve Voděradech kněží podobojí. Zprávy z té doby jsou velmi řídké - r. 1582 je zmínka o Pavlu Sojkovi z Kušumberka. Duchovní podobojí zůstali při voděradském kostele až do osudné doby pobělohorské, kdy se museli z Čech vystěhovat. V tu dobu bývaly fary často opuštěné a lid bez duchovenstva. Kol r.1640 bylo v kraji kouřimském již 100 kostelů ponejvíce zpustlých, z toho asi 50 bez kněží.

Také voděradská fara osiřela a zde jen přísluhovali kněží z okolí. Tak se začal z našeho kostela pozvolna stávat kostel filiální. Pokus o obnovení fary nastal ponejprv r.1689 a napodruhé – to fara měla za faráře Jiřího Lenka – v letech 1690-92. Avšak už roku 1693 byla fara definitivně zrušena. A tak přece jen nakonec se voděradský kostel stal trvale filiální.

Dříve zde stojící dům č.p.10, tedy zřejmě bývalá fara, měla své majitele. R.1789 tu bydlel Tomáš Novotný – baráčník a r.1853 taktéž baráčník Václav Chadraba.

Dle školní matriky zde bydlela – minimálně po dobu navštěvování jejího dítky zdejší školy – matka Marie Jirsová – dělnice, r.1882-5 František Pšenička – domkař a dělník. (Zřejmě jeho syn Alois, nar. 17.4.1882, stal se v 1.svět.válce nezvěstným, jak psáno na památníku padlých před školou.)



Na fotografii z r.1957 bývalý dům č.p.10, snad bývalá fara.  
V roce 1923 vlastnil tento dům Josef Kobylák, který jej r.  
1957 nechal zbourat a někdy na konci 60.let 20.stol. parce-  
lu prodal i se stodolou Provazníkovi.



Stodolu Provazníkovi přestavěli na dům dnes tu stojící, a tam kde je vidět  
studna, tak právě tam stával dům Josefa Kobyláka. Foto z roku 1996.



Fotografie domu z roku 2003, bydlí zde Provazníkovi.